

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Ifølge § 3 i Lov Nr. 366 af 30. Juni 1919 er Statsanerkendelse af Tuberkuloseanstalter betinget af, at der ikke kræves nogen højere daglig Betaling for hver Patient end 2 Kr. paa Kystsantorier, Rekonvalescenthjem, Rekreationshjem og Plejehjem samt for ambulantly behandlede Patienter, 3 Kr. paa Tuberkulosehospitaller og 3 Kr. 50 Øre paa Kysthospitaller og Tuberkulosesantorier, og ifølge Lovens § 6 kan Statstilskuddet til de anerkendte Tuberkuloseanstalter ikke overstige henholdsvis 1 Kr. 50 Øre, 2 Kr. 50 Øre og 3 Kr. for hver af de nævnte Grupper.

Fra Amsraadsforeningen i Danmark og fra den danske Købstadforening har Justitsministeriet modtaget Andragender om, at disse Takster maa blive forhøjede.

Andragenderne begrundes med, at Prisniveauets Stigning har medført en betydelig Forøgelse af Udgifterne ved Driften af Tuberkuloseanstalterne, saaledes at disse Udgifter nu langt fra kan dækkes af den i Lovens § 3 fastsatte Maksimumsbetaling pr. Sygedag.

Til Oplysning i saa Henseende kan det anføres, at Driftsudgiften pr. Sygedag paa de af Nationalforeningen til Tuberkuløses Bekæmpelse drevne anerkendte Kystsantorier i Regnskabsaarene 1919—20 og 1920—21 udgjorde henholdsvis 3 Kr. 30 Øre og 3 Kr. 79 Øre, og paa de af Foreningen drevne anerkendte Tuberkuloseanstalter udgjorde 6 Kr. 45 Øre for voksne og 6 Kr. 46 Øre for Børn i Aaret 1919—20 og 7 Kr. 70 Øre for voksne og 8 Kr. 40 Øre for Børn i Aaret 1920—21.

Sundhedsstyrelsen har anbefalet, at Andragenderne imødekommes, idet den med Hensyn til Taksternes Størrelse har udtalt, at Betalingen paa Tuberkulosehospitaller ikke bør overstige den almindelige Betaling paa kommunale Sygehuse, der for

Tiden gennemsnitlig er 4 Kr. daglig, hvilket Beløb ligeledes erlægges paa Fællestue paa Rigshospitalet og Statshospitalet i Sønderborg, og at Betalingen ikke bør sættes højere paa Kysthospitaller og Tuberkulosesantorier end paa Tuberkulosehospitaller, da Driften af disse sidste maa antages at være ligesaa dyr. Købstadforeningen har ligeledes anholdt om, at Tilskuddet til Tuberkulosehospitallerne mindst sættes lige saa højt som Tilskuddet til Santorierne, idet Hospitalerne modtager haardt angrebne Patienter, som kræver megen Pleje og Ekstraforplejning.

Med Hensyn til Statstilskuddets Størrelse har Sundhedsstyrelsen udtalt, at man bør overholde Reglen om, at Statstilskuddet ikke kan overstige $\frac{3}{4}$ af den daglige Betaling, hvilken Regel har været fulgt i de tidligere Love — alene med en ringe Afgivelse i Loven af 30. Juni 1919.

I Henhold til disse Betragtninger, som Justitsministeriet kan tiltræde, har Sundhedsstyrelsen anbefalet de i nærværende Lovforslag opførte Takster. Anvendelsen af disse Takster vil antagelig medføre en Forøgelse af Statskassens Udgifter i Henhold til Loven af 30. Juni 1919 med noget over 300 000 Kr. aarlig, hvorved dog maa erindres, at der af Statskassen i de senere Aar i flere Tilfælde er ydet Tilskud til Dækning af Underskud ved Driften af Tuberkulosesantorier, Kystsantorier, Kysthospitaller og Plejehjem, jfr. f. Eks. Lov om Tillægsbevilling for Finansaaret 1920—21 § 17 B., Nr. 281, 284, 285, 314—16, 335—36, 339, 341, 346 og 354, og at disse Underskud vil formindskes, naar de foreslaaede forhøjede Takster anvendes.

Af Hensyn til Bestemmelsen i § 15 i Loven af 30. Juni 1919 foreslaas det, at de nye Takster foreløbig kun skal gælde for Finansaarene 1922—23 og 1923—24.